

חינוך הילד אחר הלידה

זאת ועוד, כשהילד יגדל תהיה לו בושא מאמו כי הוא אכל ממנה וחז"ל אמרו: 'מי שאוכל מחברו מתבייש להסתכל בפניו'. וגם כשהילד הזה יגדל ויגיע למצב של חוצפה כלפי אמו, הוא ישפיל את עיניו ולא יוכל להביט בפניה.

ישנם הורים ששמים לפני התינוק תמונות של צדיקים. וידוע שראיית פניהם של הצדיקים משפיעה לטובה על הנשמה. צריכים לדעת שהנשמה של התינוק היא נשמה בוגרת. מה שתינוק אצלו זה המוטוריקה, תפקודי מח, תפקודי לב ריאה וכדומה שהם עדיין מתפתחים וגדלים, אבל הנשמה היא לעולם בוגרת.

ולכן התינוק אולי לא מזהה בשכל את התמונות, אבל הנשמה מכירה. כאן המקום להזכיר להורים היקרים, שוויכוחים וצעקות ומריבות שמתרחסים ליד התינוק מובנים אצלו ברמה מסוימת, ויכולים בגילאים מבוגרים יותר להתפרץ החוצה.

הרבה הורים חושבים שהתינוק לא מבין. צריך לתת את הדעת על כך שהתינוק קולט ומבין הרבה יותר ממה שנראה לנו. אשר על כן עלינו להיות זהירים ביותר בכל שלבי גידול הילדים, אם זה בתגובות, בהרמות הקול וכדומה. וכן לטובה, בהתנהגות נכונה אפשר להשפיע לטובה על הילד כמו שכתבנו קודם על רבי יהושע בן חנניה.

לפני 2200 שנה שלטה בעולם מלכות יון. הם גזרו גזירות קשות על היהודים אשר אחת מהן היתה: 'כתבו על קרן השור שאין לכם חלק באלוקי ישראל'. מדוע ולמה הם רצו שיהיה כתוב דווקא על קרן השור? למה שלא יחקקו את זה על קירות בית המקדש שהיה קיים באותה תקופה?

הרב אברמסקי חידש שבזמנם בקבוקי החלב של הילדים היו מיוצרים מקרן השור. כאשר הפתח הקטן של הקרן היה בפי התינוק ובפתח הגדול היו מכניסים את החלב.

היוונים ידעו שתינוק שנולד מזהה עצמים עד למרחק של כ 20 ס"מ, ומעבר לכך ראייתו מטושטשת. והרצון שלהם היה שבשעה שהתינוק יונק מהבקבוק יהיה כתוב לנגד עיניו המשפט הזה.

גם כאשר האמא מניקה את התינוק, המרחק בין פניה לפני התינוק הוא כעשרים ס"מ. התינוק מזהה את פני אמו בשעה שהוא אוכל ממנה, ודמותה נחקקת לו בנשמה. השקעה בתינוק דרך הנקה היא לא קלה, אבל לטווח ארוך היא משתלמת וקוצרים ממנה פירות טובים.

סיפור לשבת

האר"י ז"ל

לאחר מספר ימים קיבלו מכתב חזרה ובו נאמר: "אחי היקרים. אומנם המושל אכזרי. אך כשם שנכשל המן- כך תכשל גזרתו. את הכסף שעד עתה אספתם- חלקו לצדקה. וה' ישלח לכם את ישועתו כהרף עין". אין לתאר את שמחת היהודים בקוראם את תוכן המכתב.

לאחר מספר ימים קרא רבינו לכמה מתלמידיו ויצא עמם לשדה כאשר הוא מצווה אותם להצטייד בחבלים עבים. בלכתם, הם הגיעו לפתחו של בור עמוק. האר"י שלשל לתוך אותו בור את החבלים וציווה עליהם למשוך את החבלים ולהעלותם מן הבור. להפתעת הכל, היו החבלים כבדים מאוד. הם משכו בכל כוחותיהם. הם נדהמו לראות כשהצליחו למשוך את החבלים, כי עליהם קשורה מיטה מפוארת, ועליה שכב גוי, שהיה לבוש בבגדי שינה מלכותיים.

האר"י טלטל את האיש הישן. הלה התעורר בבהלה והביט בהם בתימהון. "היכן אני? מי אתם?" קרא בקול זעקה. "מושל סוריה!", קרא האר"י בפנים חמורות, "חתום מיד על אישור זה, בו כתוב כי קיבלת את הכסף שגזרת על היהודים לשלם לך- ולא, פה תהיה קבורתך". המושל הבין כי העומד לפניו הוא איש קדוש אשר הצליח להביאו בעודו ישן על מיטתו.

הוא חתם מיד על האישור ולא העז להתנגד כיוון שחשש לחייו. האר"י לקח את האישור, ואחר הורה לתלמידיו לשלשל את המיטה חזרה אל תוך הבור. והתלמידים עשו כדבריו.

שבו האר"י ותלמידיו לעיר צפת. הרב שלח את האישור בחתימת המושל ליהודי סוריה. אין לתאר את שמחתם של היהודים. לאחר שחלפו שבועיים, שלח המושל לקרוא ליהודים. "היכן הכסף?", קרא בקול מאיים. "אתכם אהרוג ואת כל היהודים אגרש!" צווח. ראש המשלחת מסר לידי המושל את האישור מכיסו. הלה הביט בדף החתום בחתימת ידו ורעד. "מהיכן הבאתם אישור זה? ואני חשבתי שהכל לא היה אלא חלום בלחות. עתה מבין אני כי אכן, אלוקים גדול יש לכם, והוא שומר עליכם מכל רע". ושלח את היהודים כשהם שמחים.

(פניני עין חמד)

בתקופת רבינו שלט בסוריה מושל רשע ועריץ אשר שנה את היהודים שנאת מוות. הוא הטיל מיסים גבוהים כדי להציק ליהודים. יום אחד שלח המושל לקרוא לראשי הקהילה היהודית. הללו נבהלו מאוד לשמע הפקודה. הם מיהרו להתייצב כשהם רועדים מפחד, ומתפללים שלא יאונה לקהילה כל רע.

המושל פנה אליהם בסבר פנים אכזרי, ואמר בקול: "דעו לכם, יהודונים, כי יש לי יחוס חשוב מאוד! סב סבי היה המן האגגי צורר היהודים, אשר שקל עשרת אלפים כיכר כסף לידי של אחשוורוש, כדי להשמיד, להרוג ולאבד את כל היהודים. לצערי, לא הצליח המן בתוכניתו הגאווית. אך המלך אחשוורוש הטיפש לא החזיר לו את הכסף שנתן, למרות שביטל את הגזרה. לדעתי זה חוסר צדק משווע. ולכן גוזר אני עליכם להשלים את החוב, ולהביא בתוך שבועיים עשרת אלפים דינרי זהב!".

כששמעו היהודים את דבריו, כמעט ויצא נשמתם. "אדוני המושל", העז ראש המשלחת לגמגם, "גם אם נאסוף את כל כספם של אחינו היהודים מהמדינה, לא נצליח להשיג אפילו מחצית מן הסכום". "אחת ציוותי ולא אשנה", רעם המושל בקולו, "אם בתוך שבועיים לא תשיגו את כל הכסף- אגרש את כל היהודים מארצנו". וציווה לשומריו לסלק את היהודים מארמונו. "אל תחזרו בלי הכסף!", קרא בקול.

היהודים שבו לביתם מבוהלים. הם ידעו בבירור שאין ביכולתם לאסוף סכום אגדי שכזה. הם הבינו שהמושל לא יהסס לממש את איומו, ויגרשם מארצו, ואז רע ומר יהיה גורלם של יהודי סוריה. הם התאספו בביתו של ראש הקהילה לטכס עצה. לאיש מהם לא היה רעיון. לפתע קם אחד מהמשתתפים ואמר: "רבותי, בוודאי שמעתם על הצדיק המקובל, ר' יצחק לוריא. אשר רבים נושעו על ידו. אולי הוא יוכל לעזור לנו, כי בדרך הטבע אין שום אפשרות להיחלץ מצרה זו". הם כתבו מכתב וביקשו את עזרתו בדחיפות.

קו המשפחה העולמי

ייעוץ והכוונה עם יועצים ללא עלות

בנושאי שלום בית וחינוך ילדים

בימים א-ה בין השעות 09:00-23:00

הפנייה ליועצים/ות מוסמכים בכל רחבי הארץ

חיג מחו"ל +972-796990699

9421*

בית לחי משפחה

